

den person, der er omfattet af arrestordren, tidligere er blevet endelig dømt i et tredjeland for den lovovertrædelse, der ligger til grund for arrestordren, og straffen er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan fuldbyrdes efter lovgivningen i domslandet. Denne bestemmelse udvider området for princippet om forbud mod dobbelt strafforfølgning til ligeledes at omfatte sanktioner, der er idømt i lande uden for EU.

For så vidt angår statsborgere eller personer med bopæl i den anmodede medlemsstat kan udlevering afslås, hvis arrestordren er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en dom, og den anmodede medlemsstat forpligter sig til selv at fuldbyrde straffen. Denne bestemmelse har således betydning for udlevering af danske statsborgere til andre EU-lande, idet danske myndigheder kan afslå udlevering med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, hvis danske myndigheder til gengæld overtager fuldbyrdelsen af straffen. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med artikel 5, stk. 3, i udkastet til rammeafgørelse, der indebærer, at udlevering af egne statsborgere til strafforfølgning i de andre EU-lande kan betinges af, at den pågældende tilbageføres med henblik på at fuldbyrde en eventuel straf i den anmodede medlemsstat.

Endelig indeholder artikel 4 en mulighed for at afslå udlevering, hvis den lovovertrædelse, der er omfattet af arrestordren, efter den anmodede medlemsstats lovgivning helt eller delvist anses for at være begået på dette lands territorium. Udlevering kan ligeledes nægtes, hvis lovovertrædelsen er begået uden for den begærende medlemsstats territorium, og den anmodede medlemsstats lovgivning ikke hjemler adgang til retsforfølgning for tilsvarende lovovertrædelser, når de er begået uden for dette lands territorium. Bestemmelsen giver således mulighed for at nægte udlevering i visse tilfælde, hvor den begærende medlemsstat udøver ekstraterritorial jurisdiktionskompetence.

Danske myndigheder kan således afslå udlevering, hvis et andet EU-land retsforfølger lovovertrædelser, der helt eller delvist er begået her i landet. Endvidere kan danske myndigheder efter denne bestemmelse afslå udlevering, hvis et andet EU-land retsforfølger en lovovertrædelse, der er begået i et tredjeland, og danske myndigheder ikke i en tilsvarende situation kunne retsforfølge lovovertrædelsen.

Artikel 5 omfatter de garantier, som den begærende medlemsstat skal give i visse særlige tilfælde. Hvis arrestordren er udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en udeblivelsesdom, kan udlevering betinges af, at den begærende medlemsstat garanterer, at sagen kan genoptages, og at der gennemføres en ny domsfor-

handling, hvor den tiltalte er tilstede. I de tilfælde, hvor arrestordren er udstedt for en lovovertrædelse, der kan straffes med fængsel på livstid, kan udlevering betinges af, at den begærende medlemsstats lovgivning tillader regelmæssig prøvelse af, om der er grundlag for at fortsætte fuldbyrdelsen af dommen.

Hvis arrestordren er udstedt med henblik på retsforfølgning af en person, der er statsborger i den anmodede medlemsstat, kan udlevering betinges af, at den pågældende kan tilbageføres til denne medlemsstat med henblik på fuldbyrdelsen af en eventuel straf.

Efter artikel 6 skal medlemsstaterne udpege de judicielle myndigheder, som er kompetente til at udstede og gennemføre en europæisk arrestordre.

Udpegningen af kompetente nationale myndigheder sker i overensstemmelse med national ret.

Artikel 7 er udgået.

I henhold til artikel 8 kan medlemsstaterne udpege en eller flere centrale myndigheder til at bistå de judicielle myndigheder. Medlemsstaterne kan pålægge den centrale myndighed at forestå modtagelse og fremsendelse af en europæisk arrestordre.

Efter forslaget vil det således ikke være den centrale myndighed, der træffer afgørelse vedrørende udlevering.

Artikel 9 fastlægger indholdet og formen af en europæisk arrestordre. En europæisk arrestordre skal indeholde følgende oplysninger:

- den eftersøgte persons identitet
- angivelse af den judicielle myndighed i udstedelseslandet
- angivelse af, hvorvidt arrestordren omfatter overgivelse med henblik på strafforfølgning eller straffuldbyrdelse
- lovovertrædelsens art og de relevante lovbestemmelser
- en beskrivelse af sagens omstændigheder, herunder den eftersøgte persons deltagelse i lovovertrædelsen
- den idømte straf, hvis arrestordren er udstedt med henblik på straffuldbyrdelse, eller den foreskrevne strafferamme, hvis arrestordren er udstedt med henblik på strafforfølgning
- eventuelle andre konsekvenser af lovovertrædelsen

En række af de oplysninger, som en europæisk arrestordre skal indeholde, er identiske med de oplysninger, der efter artikel 95 i Schengen-konventionen skal fremgå af en efterlysning med henblik på optagelse i Schengen-informationssystemet.

Artikel 10 vedrører fremsendelse af den europæiske arrestordre. Bestemmelsen indebærer, at i de tilfælde,